

Punalippujen nuoriso

(“Stormklockan”ista)

Kuinka kaipaa sinua, punalippujen nuoriso, kun kulkee seutuja, joihin sosialismi vielä ei ole ehtinyt tunkeutua! Joroina ja tylinä seisoskelevat nuorukaiset teitten haaroissa tai hihkuvat tanssilavoilla. “Onko se onnenlehti?” tai “onko sinä jotain rakkauslehtikö?” kysytään, kun tarjoaa lentolehtistä tai kirjaa. “No, kai tuota nyt saattanee viikosta,” virkkää vibdoin paloviinalle ja nuuskalle löyhkäävä nuorukainen, ja niin tehdään kirjakäpät “rauhan vuoksi.” Tytöt kammoavat yleensä jokaista vakavaa ajatusta ja jouksevatsa kevytkäisinä rakkaalle tanssilavalleen, johon hanuriin räminä heitä niin valtavasti vetää. Siellä he sitten tanssivat rappiolle nuoret voimansa, mitkä toden totta voisivat pukeutua lujempaan ja hienompaan ilmaisuun, mitkä saattaisivat tulla nuoriksi, vapautta julistaviksi ajatuksiksi köyhälistön vapaustaistelussa.

Kuinka kaipaa sinua, punalippujen nuoriso, kun sattuu joutumaan kalpean, jäykän, värittömän ja ytimettömän porvarinuorison keskuuteen, tuon puolivistyneistön, opettajientyttären, “kansakouluopettaja-säädyn” tai muun “puolivillaisen” ryhmän joukkoon! Mikään ei voi syyttää tätä kananpää-nuorisoa, joka tunnetaan hisuhölyhyksistään ja muista keikarin-elmestään. Kalvasta, palelevaa parvea! Mahdotonta on tätä nuorisoa saada taistelemaan jonkun aatteen puolesta. Tämä joukko virnistele kaikille tosi-ihanteille, sillä jos synyessään sillä on ollut suonissaan aivan liian paljon vettä, ja aivan liian vanha viisaus on sitä kasvattanut.

Ah, väsyisi, masentuisi, menettäisi mielen elää, jollei olisi sinua, punalippujen nuoriso! Kuinka minä sinua rakastan! Kädenlyöntisi on rehellinen ja lämmin, silmistäsi puhuu uskollisuus. Itsessäsi on sinulla innostus sekä voitto. — Te epäilijät, hämmästelijät ja utelvaiset — ettekö kadehdi meitä? Te emitte ja tingitte — elämämme suhteen. Me tahdomme toimia ehjinä, elää elämämme kokonaisuuna. Punaistoverit, luvatkamme toisillemme tulla työskenteleväksi, voittavaksi, mitään pelkäämättömäksi nuorisojoukoksi! Kaikkiällä sallikaamme nuorekkaan innon ja uskon itseämme johtaa! Maaseuduille, korprien komeroihin rientäkäämme valamaan tulta paleleviin rintoihin! Sillä — viinasta ja korttipelistä, silmille sotketuista hiuksista ja hanuriin räminästä huolimatta — he ovat meidän tovereitamme. Emma Flod.

PIHLAJA JA KOIVUNI

Kirj. Maija Johnson Laukkanen.

Pihlaja pieni ja koivuni korean taatonni taimena istuttaa. Me kasvoimme kilvan hohteessa päivän — nyt tuuliko saisi ne lannistaa?

Minä suojana seison koivuni korean, torjuen tuulia syksyisen sään. Mutt' pihlaja pieni, sen vartalo norja, yksinkö myrskyille alttiiksi jää?

Yhdessä turvaisa taistella oisi. Tuulet tulnat ja myrskytkin kerran vielä päivä paistaa voisi, kun seisomme voimin yhteisin.

Nuorten Osasto

Kansainvälinen sosialistinen nuorisoliike

Kirj. O. Carlson A. S. Nuorisoliiton sihteeri.

Vihdoinkin olemme jälleen päässeet vähän lähempään yhteyteen tovereiden kanssa toisissa maissa. Lähes viiden vuoden sodan ja erilläänolon jälkeen olemme nyt saaneet tietää, että sosialistinuoriso meren toisella puolella työskentelee entistä ahkerammin sen päämäärän saavuttamiseksi johon me pyrimme. Huolimatta kaikista hirvittävästä esteistä, joita heidän tiellään on alati ollut, ovat he tehneet kaiken voitavansa rakentaakseen eheän, yhtenäisen ja luokkatietoisuuden nuorisoliikkeen. “Kansainvälisiä ihanteita” omaavat liittolaiset ovat heitä vainonneet ja tuominneet yhtä hyvin kuin militaristiset keskusvallat, sekä meidän oma “vapauden maamme”. Kaikkiällä on heidän kertomuksensa jokseenkin samanlainen. Milloin hyvänsä ovat työläiset koettaneet järjestää ja kasvattaa oman luokkansa jäseniä, ovat “lain ja järjestyksen” puoltajat armottomasti rääkänneet, vanginneet jopa murhaneetkin näitä proletariaatin liikkeen tienraivaajia.

Me, mailman tällä puolella olevat olemme aina olleet vakuuttettuja siitä, että sosialistinuoriso kaikissa maissa ei tule milloinkaan luopumaan taistelusta luokkansa puolesta. Nyt, kun me olemme jälleen tilaisuudessa saamaan lähisempiä tietoja heiltä, me huomaamme, että he eivät ole ainoastaan jatkaneet työtään kuten ennenkin, vaan että he ovat suuren yhteiskunnallisen vallankumousarmeijan etujoukkona. He ovat astuneet eturintamaan, valmiina taistelemaan sosialistisen liikkeen sisällä olevia sekä sen ulkopuolella olevia vihollisiansa vastaan.

Toverimme Saksassa ja Itävallassa ovat saaneet käydä ankaraa taistelua puolueen virkavaltaisuutta vastaan, jota ovat ylläpitäneet sosialis-isänmaalliset, ja samalla kertaa ovat toverimme saaneet taistella hallituksen militaristista mahtia vastaan. Sitte kun tuli se suuri ryhmähdys ja junkkerien oli luovuttava hallitusohjaksista, toverimme joutuivat taistelemaan Ebertin, Scheidemannin ja toisia heidän kaltaisiaan vastaan, jotka eivät millään tavalla vastustaneet konetyöläisten kääntämistä näitä nuoria työläismiehiä ja -naisia vastaan.

Spartacus-kumouksen viikolla kaatui kolme sosialistisen nuorisoliiton jäsentä taistellessaan taantumuksellisia enemmistösocialisteja vastaan, jotka olivat päässeet hallitukseen. Nämä toverimme kaatuivat taistellessaan Nosken valkokaarta vastaan. Vähän sitä ennen ampui eräs upseeri Berliinissä marraskuulla v. 1918 pidettyjen sosialistisen nuorisoliiton konferenssin ensimmäisen presidentin. Useita nuorisoliiton jäseniä haavottui kumoustaistelussa ja suuri joukko heitä joutui vangeiksi, m. m. Munzenberg, entinen Kansainvälisen S. N. liiton sihteeri. Tästä huolimatta ovat sosialistinuoret onnistuneet

rakentamaan voimakkaan ja terveän liikkeen Saksassa, joka ei tule antamaan perään ennenkuin koko mailman proletariaatti on vapauttanut itsensä.

Itävallan tovereilla oli vieläkin suuremmat vaikeudet omassa riiveissään, sillä suurin osa johtajista oli n. s. maltillisia, jotka käyttivät kaikki keinonsa suodakseen sosialistisen nuorisoliiton asettumaan heidän kannalleen. Kahdessa liiton konferenssissa he onnistuivatkin tarkoituksessaan, vaikka liiton jäsenistö vaati, että liitto asettuisi vallankumoukselliselle kannalle. Johtajat kieltäytyivät näissä konferensseissa antautumasta mihinkään suhteisiin Kansainvälisen Toimiston kanssa, syystä, että se oli heidän mielestään liian kumouksellinen. Kun Itävallan ja Saksan hallitukset kukistuivat kykenivät liiton jäsenet ilmaisemaan kantansa pelkäämättä johtajiaan, jotka olivat heitä niin kauan estäneet. Liitto yhtyi jälleen Kansainväliseen Toimistoon ja hyväksyi saman kannan kuin Saksan ja Venäjän toveritkin.

Suomen sosialistinen nuorisoliitto on onnistunut kohottamaan jäsenmääränsä kymmeneen tuhanteen huolimatta siitä hirmuvallasta, joka siellä on hallinnut senjälkeen kun valkokaarti ja Mannerheim tuli hallitukseen. Voimme odottaa, että nämä nuoret toverit siellä tulevat olemaan suurina tekijöinä vapauttaessa Suomea siitä tyrannidesta ja hirmuvallasta, joka sitä nyt painaa.

Hollannissa toimii nykyään kolme sosialistista nuorisoliittoryhmää, nim. oikeisto-, kesku- ja vasemmisto-socialistit.

Ranskan sosialistisella nuorisoliitolla oli hiljattain kansalliskonventsi, jonka tärkeimpänä kysymyksenä oli liiton suhde sosialistipuolueeseen. Näihin asti on epäpuolue sitonut nuorisoliittoa kädet sekä jalat. Nuorisoliiton jäsenten ei ole sallittu ollenkaan keskustella epäpuolueen menettelytavoista, politiikasta tai ohjelmasta. Säännöt päkottavat liiton jäsenet 21 vuotta täytettyään yhtymään epäpuolueeseen. (Vuonna 1918 tämä kohta muutettiin niin, että he yhtyvät puolueeseen vasta 25 vuotta täytettyään.) Konventsi ei kyennyt vielä poistamaan puolueen ylivaltaa nuorisoliittoon nähden, mutta liiton jäsenet ovat yhtä mieltä siitä, että se asia tulaa ratkaisemaan kansainvälisessä sosialistinuorisoliittojen kongressissa.

Jotta toverit tässä maassa saisivat täydellisemmän käsityksen Ranskan sosialistinuorison asemasta, laimaan tähän osan erään toverin kirjeestä. Tämä toveri on yksi liiton huomattavimpia jäseniä.

Vuonna 1918 pidetty sosialistisen nuorisoliiton konferenssi sai aikaan joitakin muutoksia suhteissaan epäpuolueeseen. Heidän sallitaan nyt kuulua liittoon 25 v. vanhaksi, jostavastoin entiset säännöt määräisivät heidät yhtymään epäpuolueeseen kun he täyttivät 21 vuotta. Nykyiset säännöt tekevät liitosta ainoastaan nimellisesti järjestön sillä sen jäseniä todellisesti sitoo epäpuolueen politiikka, joten siis nuorten mielenilmaisut ja kapi-

(Jatkoa seitsemännellä sivulla).

Nuoruus

Nuoruus, tuo elon ihanin aika, kenelläpä se ei liene tuttu — Tuota aikaa muistella nostaa se usein kirkkaan kyynelhelmen vanhuudesta rypistyneille poskipäille.

Muistojen kätöistä esiin kaivettuna on muisto nuoruudesta kaunein — katkerin.

Elämän tuiskujen tuoksinassa tulee mieleen, että tunteekohan alttiuden työn orja mitään, jota voi sanoa kauniiksi — ja tunteeppa niinkin. Raatajan murrettussa, repaleisessa sielussa on myöskin osa kauneudelle. Silloin kun elämämme oli aamussa, oli äitiemme yksinkertaisissa kehtolauluissa jotain kaunista ja hella. Lapsuutemme leikkittahuat olivat ihanat kaikessa alastomuudessaan, luonnon suuresta sylistä ihmme löysimme. —

Nuoruus, tuo elon kultasten pilvilinnojen rakennusaika. Mailma kuvasti edessämme niin vapaana ja ihanana. Rinnat voimaa ulkuvina riensimme rakentamaan onneamme, jonka näimme edessämme kajastavan, tahdoimme luoda jotain jota ei toiset olleet pystyneet tekemään.

Näimme paljon työläistövereita onnea vailla, vaan ajattelimme etteivät he ymmärtäneet niitä teitä vaeltajan, jotka onneen johtaa — ja me aloimme rakentaa onnemme perustaa, rakensimme, rakensimme, ja mitä pitämälle elämässä ehdimme sitä kauemmaksi näytti onni meistä pakenevan. Ja rakennuksemme alkoi horjua ja luhistui, siksi että olimme sen rakentaneet hiekalle joka ei kestänyt elämän myrskyjen yllättäessä.

Mieli täynnä katkeruutta ja pettymystä koitamme pilvilinname sirpaleet haudata unhoon, vaan sitä emme voi, tahtomattamme on ne joutuneet muistojemme pyhäköön, josta ne esiin tultua synnyttävät katkeruutta, siksi, että nuoruuden voimamme ei ollut kulutettu oikealla tavalla, ettemme ymmärtäneet liittyä joukkoon jonka rakennustaidosta riippuu, ei yksilön vaan koko kansojen onni.

Maija.

KANSANI TÄHDEN

Kirj. Maija Johnson Laukkanen

On kärsinyt kansani katkerat iskut. Urhoina kaatui sen poikaset sorjat, ja toiset, jotka jällelle viel' jäivät, on vankilan muurien vuituiset orjat.

He leivästä kivillä ja ruoskaa saavat, on riistety kokonaan vapaus kallis ja verta vuotavi konnien iskemät haavat — Kuka meistä kauemmin jatkaa sallis'?

Nyt tullos ja taistelutoveriks' yhdy, lyötyjen huoto korviis' kun kaikaa! Ei hedelmät kypsy jos työhön et ryhdy.

Xl! turhaan tuhina kallista aikaa.

Kortes voit yhteiseen kekohon kantaa.

veltouden unta ei aika oo maata. Joukkoina iskut voimme iskusta antaa — kun voitto on meillä — me ennen ei laata

Nimileimasimia kumista tehdään Toverissa; tilatkaa sellainen heti!